

מ"ת 7493/03/13 - מדינת ישראל נגד גקי מור, אבנר שפיר (עציר)

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

09 יולי 2014

מ"ת 7493-03-13 מדינת ישראל נ' מור(עציר) ואח'

בפני כב' השופטת מעין בן ארי

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

המשיבים

1. גקי מור (עציר)
2. אבנר שפיר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד עילית פאלוך ועו"ד קרן מור

ב"כ המשיבים עו"ד אהרון בן שחר ועו"ד תמיר חזז

המשיבים הובאו באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

רקע והליכים קודמים

1. נגד המשיבים הוגש ביום 5/3/13 כתב אישום המייחס להם, בצוותא חדא, עבירות לפי חוק מע"מ, פקודת מס-הכנסה, עבירות של סחיטה באיומים וניסיון לסחיטה באיומים. בהתאם לעובדות כתב האישום, בין השנים 2007 ל-2012 פעלו המשיבים לביצועה של תכנית עבריינית רחבת היקף וכפועל יוצא עשו שימוש בחברות שונות הרשומות על שמם ועל שם אחרים במסגרתן ביצעו את העבירות המנויות בכתב האישום.
2. בהחלטתי מיום 24/3/13, לאחר שהוסכם על קיומן של ראיות לכאורה, ולאחר שקבעתי כי מכלול הנסיבות מלמד על קיומן של עילות מעצר מסוג מסוכנות, חשש לשיבוש מהלכי משפט והמלטות מן הדין, ולאחר שעניינם של המשיבים נבחן על ידי שירות המבחן, ובהעדר חלופה הולמת, ראיתי להורות על מעצרים עד לתום ההליכים נגדם.

3. יש לציין, כי שני המשיבים עררו על החלטתי האמורה לביהמ"ש המחוזי. במסגרת הערר שהוגש על ידי משיב 2 (עמ"ת 13-04-34621), שנשמע ביום 23/4/13, דחה בית המשפט (כב' השופט קאפח) את הערר בקובעו כי קיימת מסוכנות משמעותית הנלמדת ממעשי המשיב, וכי "העובדה שהעורר נטל לעצמו חירות להתיר את חרצובות לשונו בפני החוקר, מעידה על תעוזה וחוסר גבולות". במסגרת ערר שהגיש משיב 1 (עמ"ת 13-05-6138), קבע בית המשפט (כב' השופט דותן) ביום 2/6/13 כדלקמן: "בשלב זה הערר נדחה. ב"כ העורר יהיה רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר, אם ימצא חלופת מעצר ראויה יותר שתאפשר בחינה מחודשת של ההחלטה".

4. בתאריך 22/10/13, ניתנה החלטתי בבקשה לעיין מחדש בהחלטת המעצר של המשיבים. במסגרת החלטתי, לאחר שמיעת הטיעונים וקבלת תסקירי שירות המבחן, קבעתי כדלקמן: "יתר על כן, עילת המעצר נגד המבקשים אינה נעוצה רק בעצם המסוכנות הגבוהה, כי אם בחשש שישפיעו על עדים או יימלטו מאימת הדין, כפי שאף חודד ביתר שאת בתסקיר האחרון בנוגע למבקש 2, נושא אליו לא ניתנה התייחסותו של שירות המבחן במסגרת התסקיר שהתקבל לגבי מבקש 1. בתסקיר הקודם מיום 21/3/13, צויין כי העסק של המבקש 1 עדיין בבעלותו וכן הציוד עומד לרשותו, וכי הוא נזקק למקורות פרנסה ולפיכך מבטא כוונה להמשיך ולהפעילו, על כל המשתמע מכך". עוד קבעתי כי: "עם זאת, ברור כי החשש להשפעה על עדים יוקהה ככל שיתקדם הליך שמיעת הראיות, אז רשאים יהיו המבקשים להגיש בקשה לבחינת עניינם ועריכת איזון מחודש בקשר לעוצמת כל אחת מעילות המעצר והשלכתן על היתכנותה של חלופת מעצר".

5. בתאריך 2/3/14, ניתנה החלטתי במסגרת בקשה לעיין פעם נוספת בהחלטות המעצר, בעניינו של המשיב 2, מהטעם כי חל כרסום בתשתית הראייתית, וכן כי קהה החשש להשפעה על עדים. לאחר שעיינתי בסיכומי הצדדים, בהודעות ובפרוטוקולים שהוצגו לעיוני, קבעתי כי "לא חל כל שינוי, ובוודאי שינוי דרמטי, המצדיק את הסטת נקודת האיזון לעבר שחרורו של המבקש, ביתר שאת כאשר טרם הסתיימה פרשת התביעה ושמיעת הראיות בכללותן". אשר לעילות המעצר, קבעתי כי לא חלה כל חולשה, וכי כלל העילות מתקיימות במלוא עצמתן. החלטתי האמורה, ניתנה גם בהסתמך על החלטת בית משפט העליון במסגרת בקשת המדינה להאריך את מעצרו של המבקשים ב- 90 ימים, כפי שיפורט להלן.

החלטות בית משפט העליון

6. בתאריך 25/12/13 ניתנה החלטת בית משפט העליון (בש"פ 8010/13) בהתאם לסעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (להלן- החוק) בכל הנוגע להארכת מעצרו של המשיבים ב- 90 ימים (הארכת המעצר הראשונה). בהחלטה, במסגרתה התקבלה בקשת המדינה להאריך את המעצר ב- 90 ימים נוספים, קבע בית משפט העליון (כב' השופטת ארבל) כי מתקיימות עילות המעצר כדבעי, וכי מסוכנותם של המשיבים "עודנה גבוהה". באשר לטענות בדבר כרסום ראייתי, נקבע בהחלטת בית משפט העליון כי הגם שעניין זה דינו להתברר בערכאה הדיונית, הרי: "טענות

המשיבים לכרסום ראייתי אינן עולות כדי שינוי ההופך את הקערה על פיה, ובוודאי שאינן מרוקנות את ראיות התביעה מתוכן".

7. בתאריך 27/2/14 במסגרת החלטת בית משפט העליון (בש"פ 1353/14) בהתאם לחוק, במסגרת בקשה להארכה שנייה, נקבע על ידי בית המשפט (כב' השופט עמית) כדלקמן: **"המשפט לא יסתיים ככל הנראה בתקופת ההארכה הנוכחית, אך למשיבים חלק נכבד בכך שהמשפט לא יצא לדרך במועדו. בשלב זה, המשפט מתנהל בקצב סביר, ואיני סבור כי חל שינוי מהותי ברמת מסוכנותם של המשיבים..רוצה לומר, כי בנקודת זמן זו, טרם השתנתה נקודת האיזון בין אינטרס החירות של הנאשם וחזקת החפות מול האינטרס של שלום הציבור ובטחונו".** מעצרים של המבקשים הוארך, איפוא, ב- 90 ימים נוספים (החל מיום 4/3/14) או עד למתן פסק דין, לפי המוקדם.

8. בתאריך 1/6/14 במסגרת החלטת בית משפט העליון (בש"פ 3708/14) בהתאם לסעיף 62 לחוק, בנוגע לבקשה להארכת המעצר השלישית, נקבע על ידי בית המשפט (כב' השופט זילברטל) כי **"בנקודת הזמן הנוכחית...נוטה הכף לעבר שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר"** ולפיכך: **"המשיבים יוכלו להשתחרר למעצר בית לאחר שיוגשו תסקירי מעצר מעודכנים ובהתחשב במה שייאמר בהם".** בית משפט העליון הנכבד ראה ליתן משקל לכך שפרשת התביעה הסתיימה ויש בכך כדי להפחית את החשש מפני שיבוש הליכים. כמו כן, המסוכנות העולה מהמעשים ניתנת בשלב זה לאיזון. בנוסף, ניתן משקל לחלוף הזמן ולצפי לסיום שמיעת התיק העיקרי.

תסקירים מעודכנים של שירות המבחן

9. בהתאם להחלטת בית משפט העליון, כמפורט לעיל, התקבלו בעניינם של המשיבים תסקירים מעודכנים של שירות המבחן. מתסקיר שירות המבחן מיום 29.6.14 בכל הנוגע למשיב 1 עלה כי המשיב מתקשה מלהעמיק בבחירותיו ובדפוסי חשיבה בעייתיים שאפיינו אותו במשך שנים. המשיב ציין כי הוא עדיין שרוי בחובות כספיים כבדים ואולם התחייב לשמור על תנאי שחרור ולהקפיד למלא אותם כהלכה. שירות המבחן התרשם כי המשיב התנהל באופן בעייתי ועברייני במשך שנים, כאשר הוא מתקשה להתמודד עם משברים בחייו. השירות פגש במפקחים המוצעים והתרשם מחלק מהם כמי שמסוגלים לשמש מערך פיקוחי הולם. עוד ציין שירות המבחן ביחס למשיב 1 כי יש לקחת בחשבון את חלוף הזמן והפחתה נוספת במסוכנות.

10. כפי שעלה בחלטה קודמת, נפתחה חקירה חדשה בעניינו של משיב 1 בכל הנוגע ליצירת קשר עם עד תביעה אשר יש לציין כי סיים את עדותו, כאשר על פי החשדות המשיב השמיע לאוזניו דברי איום. בהתאם לבקשת התביעה, עניינו של משיב 1 נשלח פעם נוספת לשירות המבחן ומונח לפני כעת תסקיר מעודכן מיום 6.7.14 ממנו עולה כי שירות המבחן סבור נוכח החקירה החדשה, שמדובר לכאורה בהמשך התנהגות פוגענית וחסרת גבולות, תוך שימוש בטלפון מבית המעצר ואיום

כלפי עד תביעה, כל זאת בעת שעניין שחרורו נשקל פעם נוספת בבית המשפט. שירות המבחן לפיכך חזר בו מהמלצתו לאפשר את שחרורו של משיב 1 שכן לטעמו סוג העבירות בהן הוא נחקר כעת יכולות להמשיך ולהתבצע גם במסגרת של חלופת מעצר ביתית.

11. בעניינו של משיב 2 התקבל תסקיר מיום 29.6.14, אשר ממנו עולה כי המשיב מתקשה להמשיך ולשהות במעצר, נוכח התקופה הממושכת שחלפה מאז נעצר. שירות המבחן התרשם מהגמשה מסוימת בהתייחסותו לעצמו מתוך הבנה והכרה בחומרת המיחוס ובהתאמה השירות התרשם מהכרה ברלבנטיות של הדרישה לפיקוח צמוד על המשיב. שירות המבחן התרשם כי המשיב יהיה מסוגל באופן מותאם יותר להיענות לגבולות שיוצבו לו. לפיכך, נפגש השירות פעם נוספת עם המפקחים המוצעים והתרשם כי מדובר במפקחים המבינים היטב את חובות הפיקוח והדיווח, מדובר במפקחים "**רציניים ואחראיים בהתייחסותם, מגלים הבנה לחומרת המיחוס לאבנר ולצורך בפיקוח צמוד עליו**" השירות ממשיך ומציין כי יש לקחת בחשבון גם את חלוף הזמן, החיבור המוחשי למחיר הנלווה להתנהגות, סגירת העסק נשוא העבירות וכן ההתרשמות החיובית מהמפקחים המוצעים. לפיכך, השירות ממליץ על שחרורו של משיב 2 בתנאים מגבילים הולמים.

טענות הצדדים

12. המבקשת מתנגדת לשחרורם של שני המשיבים מהטעמים המנויים בהרחבה בפרוטוקול הדיון. ביחס למשיב 2 לטעמה של התביעה, מדובר בתסקיר שהוא לקוני ואשר אין בו די להפגת המסוכנות. בשל עמדת התביעה, והצורך בשמיעת המפקחים הדיון הקודם נדחה על מנת שהמפקחים יתייצבו בבית המשפט ויחקרו. ביחס למשיב 1, טענה המבקשת כי יש לילך עם המלצת שירות המבחן ולא לאפשר את שחרורו של המשיב, ביתר שאת, כאשר החקירה עדיין בעיצומה ומדובר בהטרדות טלפוניות מתוך בית המעצר ובהשמעת איומים כלפי מי ששימש עד תביעה.

13. בא כוח המשיבים עתר ביחס לשני המשיבים לאמץ את ההמלצה המקורית של שירות המבחן ולהורות על שחרורם. ביחס למשיב 1, ציין בא כוח המשיבים כי אין המדובר בחקירה המצדיקה סטייה מהתוויית בית המשפט העליון הנכבד, וכי יש לאפשר את שחרורו של משיב זה לחלופה המוצעת.

דיון והכרעה

14. אשר למשיב 1 - מטבע הדברים, תוצרי החקירה החדשה ישליכו על הבקשה שלפניי, שכן עסקינן כאמור בחשדות לאיומים והטרדות שהופנו כלפי עד תביעה, כל זאת בעת ששחרורו של משיב זה נשקל פעם נוספת בערכאות השונות. החשדות שתלויים ועומדים כבר עתה, לטעמי, מחזירים את נקודת האיזון אל מקומה המקורי. לפיכך, כל עילות המעצר בנוגע למשיב 1 מתקיימות

במלוא עוזן כפי שנקבע בהחלטות הערכאות השונות שדנו בעניינו של משיב זה ואשר פורטו בהרחבה בפרק הראשון של ההחלטה. ראיתי להדגיש, כי החלטת בית משפט העליון הנכבד במסגרת הבקשה להארכת מעצר שלישית, במסגרתה הורה בית המשפט על קבלת תסקיר, אינה מכוונת לשחרור אוטומטי, אלא הודגש שיש לבחון את כלל הנסיבות ואת המלצת השירות בהתאם למפורט בתסקירי שירות המבחן. כאשר מדובר במי שלא היסס ליצור קשר עם עד תביעה, השמיע לכאורה איומים, הרי שכאמור הוכיח כי לא ניתן ליתן בו אמון ולפיכך לא ראיתי להורות על שחרורו של משיב 1.

15. אשר למשיב 2 - שונה עניינו של משיב 2. בהתאם להחלטת בית המשפט העליון הנכבד, ובשים לב להמלצת שירות המבחן, שערך כדרכו מלאכה יסודית, אשר הובילה להגשת תסקיר משלים עדכני, במסגרתו נבחנה רמת המסוכנות ואיכות החלופה, עליה עמדת גם בדיון עצמו, ראיתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות על שחרורו של משיב 2, תוך קביעת תנאי שחרור הולמים ומידתיים שיהיה בהם כדי לשרת את תכלית המעצר. אשר לקביעת הערבויות, נקבע לא אחת, כי קיים צורך עריכת איזון בין קביעת גבול עירבון מידתי, המתחשב ביכולותיו של המשיב, לבין הצורך לקבוע עירבון אפקטיבי, שיהיה בו כדי להרתיע מפני הימלטות מאימת הדין, וכן להבטיח התייצבות לדיונים בתיק העיקרי (ראה בש"פ 4708/12). עוד נקבע, כי ישנה רלבנטיות לסכומי המרמה או השלל וזאת על מנת לקבוע את היכולות הכלכליות של העורר, ואולם, אין לסכום המופיע בכתב האישום מעמד בלעדי ויש כאמור לערוך איזון בין כלל הנתונים וכן בחינה מסוימת של המצב הכלכלי (ראה בש"פ 2034/12 מיום 22.3.12).

16. בעניינו של משיב 2, אשר לקביעת גובה הערבויות, נתתי דעתי, לאור הצורך בעריכת איזון, לסכום המרמה, לטענות בא כוח המשיב, למסמכים שהוצגו לפניי, לרבות העיקול שהוטל על הרכוש, וכן נתתי דעתי לטענות המבקשת בכל הנוגע לקיומו של רכוש נוסף.

לאור כל האמור, אני מורה על שחרורו של משיב 2 בתנאים הבאים:

א. המשיב ישהה במעצר בית מוחלט בכתובת המופיעה בפרוטוקול הדיון, בפיקוח צמוד ולסירוגין של המפקחים שפרטיהם בפרוטוקול הדיון.

ב. ערבות עצמית בסך 500,000 ₪.

ג. ערבות צד ג' בסך 300,000 ₪.

ד. הפקדה במזומן או ערבות בנקאית אוטונומית בסכום של 300,000 ₪.

ה. איסור קשר ישיר או עקיף עם יתר המעורבים בפרשה.

ו. צו עיכוב יציאה מהארץ. על המשיב להפקיד את דרכונו במשטרה.

ז. ראיתי לאפשר למשיב לצאת למפגשים במשרד עורך דינו, בליווי ובפיקוח, ובהודעה מראש ובכתב למבקשת.

ח. בהתאם להמלצת שירות המבחן, ראיתי לקבוע שעות התאווורות בימים א', ג', ה' בין השעות 09:00-12:00 בליווי ובפיקוח.

ט. בהתאם להמלצת השירות, לאחר שהמשיב יוכיח את עמידתו בתנאי השחרור, ניתן יהיה לצרף מפקחים נוספים למערך הפיקוח.

בהעדר ערבויות ישאר משיב 2 במעצר עד להחלטה אחרת ויובא בפני ביום **20.7.14** בשעה **09:00**.

יש לאפשר למשיב 5 שיחות טלפון ע"ח המדינה לרבות לטלפון סלולארי.

ניתנה והודעה היום י"א תמוז
תשע"ד, 09/07/2014 במעמד
הנוכחים.
מעין בן ארי, שופטת